

Matematikos ir informatikos fakultetas

VILNIAUS UNIVERSITETAS
MATEMATIKOS IR INFORMATIKOS FAKULTETAS
DUOMENŲ MOKSLO STUDIJŲ PROGRAMA

Laboratorinis darbas

χ^2 skirstinio pristatymas

5 grupė

Lukas Janušauskas, Arnas Kazanavičius,
Simonas Lapinskas, Arnas Usonis

Vilnius
2025

1 užduotis

Chi kvadrato skirstinys (žymimas $\chi^2(k)$) yra tikimybinis skirstinys, kuris atsiranda sumuojant k nepriklausomų normaliųjų standartinių kintamųjų kvadratų.

Matematiškai, jei $Z_1, Z_2, \dots, Z_k$ yra nepriklausomi standartiniai normalieji atsitiktiniai dydžiai (tai tokie tokie dydžiai kurių vidurkis 0 ir dispersija 1): $Z_i \sim N(0, 1)$ tada jų kvadratų suma seka chi kvadrato skirstinį su k laisvės laipsniais ((Kruopis 1977) 1.7 skyrelis):

$$X = \sum_{i=1}^k Z_i^2 \sim \chi^2(k) \quad (1)$$

χ^2 skirstinys buvo pirmą kartą atrastas Vokiečių statistiko Fredriko Roberto Helmerto 1875-6 metais, bet vėliau šį skirstinį nepriklausomai iš naujo atrado anglų matematikas Karlas Pirsonas, nagrinėdamas suderinamumo testą(angl. goodness of fit testas). Kuriam jis sukūrė savo Pirsono χ^2 testą(chi-squared test).

Taikymas

Chi kvadrato skirstinys yra labai svarbus statistikoje, ypač hipotezių tikrinimui ir dispersijos analizei.

Researchers used the chi-square test to study Mendelian inheritance patterns, validating the laws of inheritance proposed by Gregor Mende

1. χ^2 nepriklausomumo testas

Šis testas dažniausiai naudojamas nustatyti, ar yra ryšys tarp kategorinių kintamųjų. Dažnas panaudojimo atvejis: bioinformatika. Tyrėjai testą naudoja lyginti tam tikrų genų savybių (pvz., genomo turinio, mutacijų dažnio ir kt.) pasiskirstymą skirtingose kategorijose (pvz., ligų genai, būtini genai, tam tikroje chromosomoje esantys genai ir kt.).(Feldman, Rzhetsky, and Vitkup 2008)

2. Suderinamumo testas(angl. goodness of fit test)

Šis testas naudojamas tikrinti, ar statistiškai reikšmingai duoti duomenys seka teorinį pasiskirstymą. Šį testą galima taikyti SEM(angl. Structural Equation Modelling) modelių įvertinimui. Jie yra plačiai naudojami socialinių mokslų srityse, modeliuojant labai abstrakčius objektus tokius, kaip ideologija, demokratija ar tolerancija. (Zheng and Bentler 2024)

Skirtumas tarp šių dviejų testų: nepriklausomumo testas tikrina, ar yra ryšys tarp dviejų kategorinių kintamųjų, o suderinamumo - ar pasiskirstymas

2 užduotis

Tankio funkcija: ((Kruopis 1977) 3.8 formulė)

$$f(x; k) = \begin{cases} \frac{x^{k/2-1} e^{-x/2}}{2^{k/2} \Gamma(\frac{k}{2})}, & x > 0; \\ 0, & \text{kitais atvejais.} \end{cases} \quad (2)$$

Kur $\Gamma(k/2)$ yra Oilerio gama funkcija. Ji turi uždara formą su natūraliais $\frac{k}{2}$:

$$\Gamma\left(\frac{k}{2}\right) = \left(\frac{k}{2} - 1\right)!$$

Pasiskirstymo funkcija:

$$F(x; k) = \frac{\gamma(\frac{k}{2}, \frac{x}{2})}{\Gamma(\frac{k}{2})} = P\left(\frac{k}{2}, \frac{x}{2}\right) \quad (3)$$

Kur $\gamma(s, t)$ yra apatinė nepilna gamma funkcija, o $P(s, t)$ yra normalizuota nepilna gamma funkcija.

3 užduotis

Skaitinės charakteristikos ((Kruopis 1977) 3.9 apibrėžimas)

$$\text{Vidurkis: } \mu = k \quad (4)$$

$$\text{Dispersija: } \sigma^2 = 2k \quad (5)$$

$$\text{Asimetrijos koeficientas: } \gamma_1 = \frac{2\sqrt{2}}{\sqrt{k}} \quad (6)$$

$$\text{Eksceso koeficientas: } \gamma_2 = \frac{12}{k} \quad (7)$$

4 užduotis

Prieš braizant tankio ir pasiskirstymo funkcijas paminime svarbią teoremą ((Kruopis 1977) 4.16 teorema) apie χ^2 skirstinio konvergavimą į normalųjį, kai $n \rightarrow \infty$.

$$\frac{\chi_n^2 - n}{\sqrt{2n}} \rightarrow Z \sim N(0, 1) \quad (8)$$

Taigi, χ^2 skirstinys konverguoja į normalųjį, kai $n \rightarrow \infty$.

Brėžiame tankio funkcijų grafiką.

```
library(ggplot2)
# install.packages("latex2exp")
library(latex2exp)

x <- seq(0, 50, 0.1)

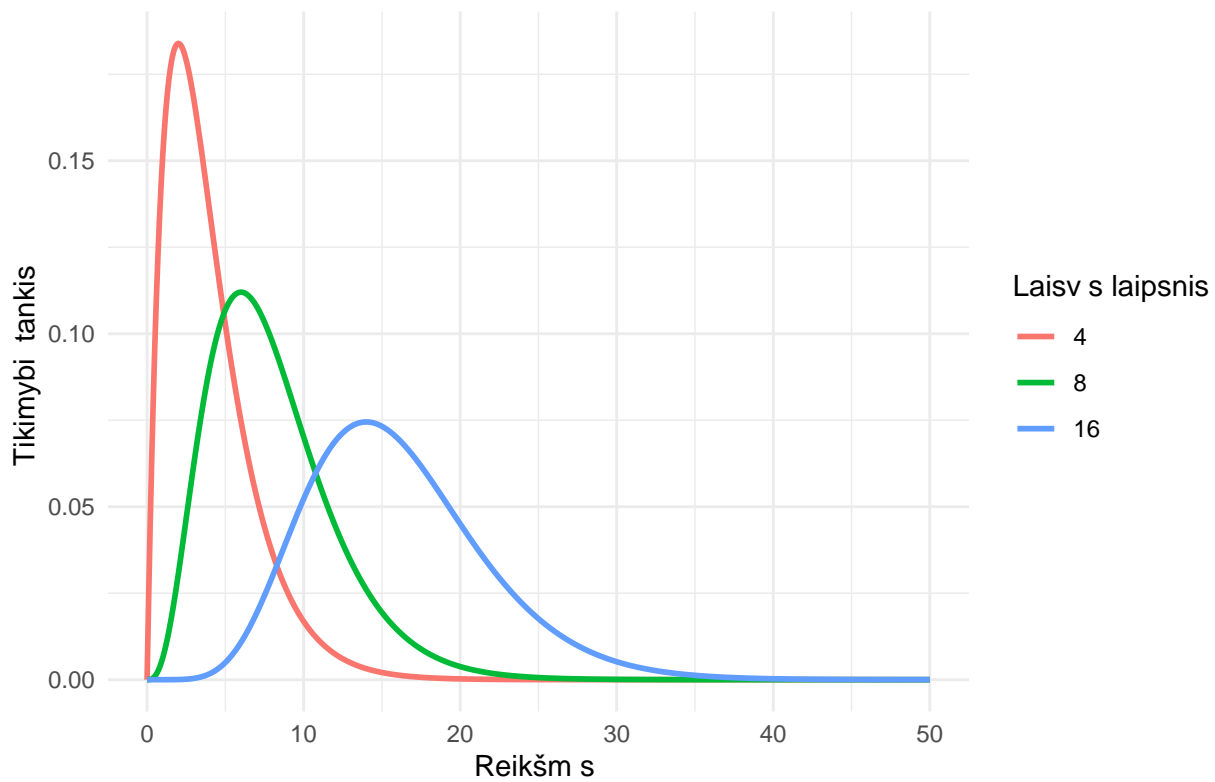
y1 <- dchisq(x, df = 4)
y2 <- dchisq(x, df = 8)
y3 <- dchisq(x, df = 16)

df1 <- data.frame(x = x, y = y1, df = 4)
df2 <- data.frame(x = x, y = y2, df = 8)
df3 <- data.frame(x = x, y = y3, df = 16)

df <- rbind(df1, df2, df3)

ggplot(data=df, aes(x = x, y = y, color = as.factor(df)))+
  geom_line(linewidth=1)+
  scale_color_discrete(name = "Laisvės laipsnis")+
  labs(y = "Tikimybių tankis",
       x = "Reikšmės")+
  theme_minimal() +
  ggtitle(TeX("$\\chi^2$ tankio funkcija"))
```

χ^2 tankio funkcija

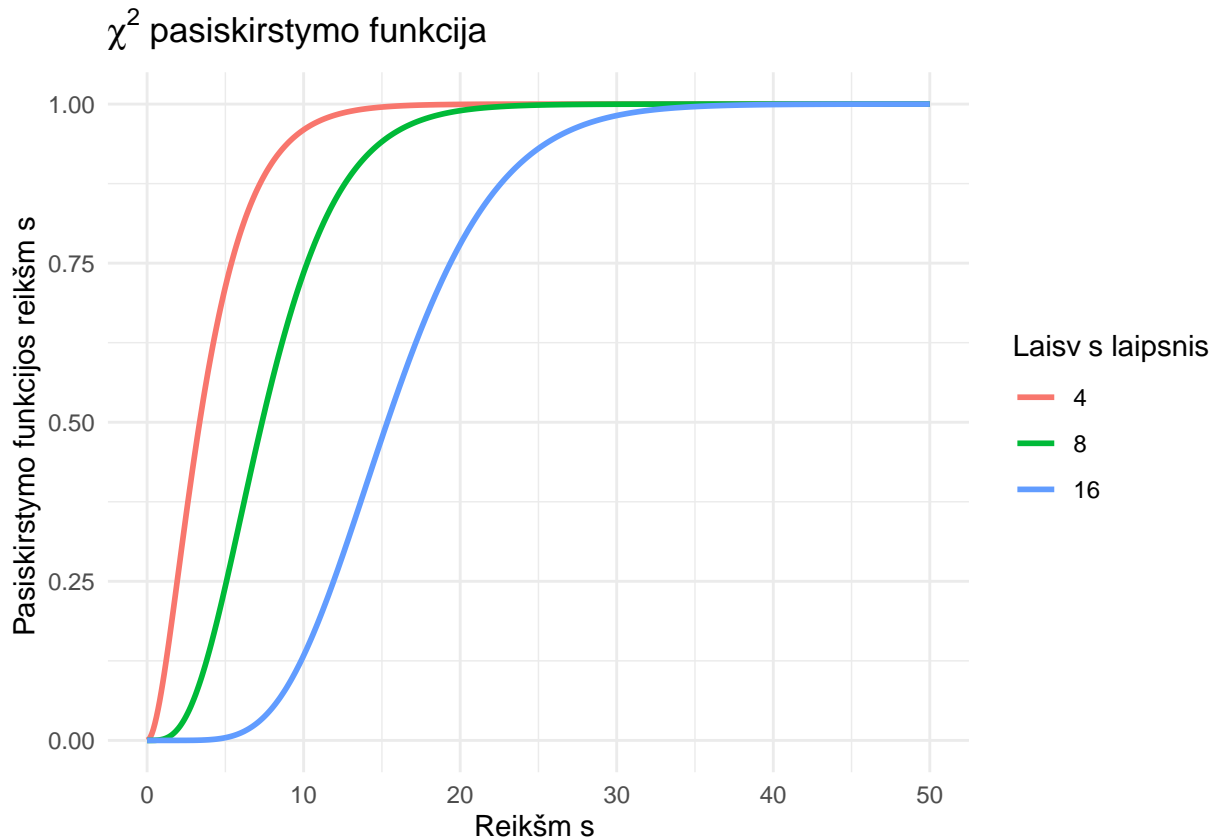
Brėžiame pasiskirstymo funkcijų grafiką.

```
y1 <- pchisq(x, df = 4)
y2 <- pchisq(x, df = 8)
y3 <- pchisq(x, df = 16)

df1 <- data.frame(x = x, y = y1, df = 4)
df2 <- data.frame(x = x, y = y2, df = 8)
df3 <- data.frame(x = x, y = y3, df = 16)

df <- rbind(df1, df2, df3)

ggplot(data=df, aes(x = x, y = y, color = as.factor(df)))+
  geom_line(linewidth=1)+
  scale_color_discrete(name = "Laisvės laipsnis")+
  labs(y = "Pasiskirstymo funkcijos reikšmės",
       x = "Reikšmės")+
  theme_minimal() +
  ggtitle(TeX("$\\chi^2$ pasiskirstymo funkcija"))
```


Didėjant laisvės laipsniui, chi kvadrato skirstinys vis labiau primena normaliąjį skirstinį. Esant mažesniame laisvės laipsnių skaičiui, skirstinys yra labiau asimetriškas. Tai byloja tiek pasiskirstymo, tiek tankio funkcijų grafikai.

Tai suprantame kaip pasėkmę (8) teiginio.

5 užduotis

Kvantilių funkcija

$$Q(p) = F^{-1}(p) \quad (9)$$

čia:

$x(p)$ – kvantilis tam tikram tikimybės lygiui p , $F^{-1}(p)$ – atvirkštinė chi kvadrato pasiskirstymo funkcija.

Grafikas

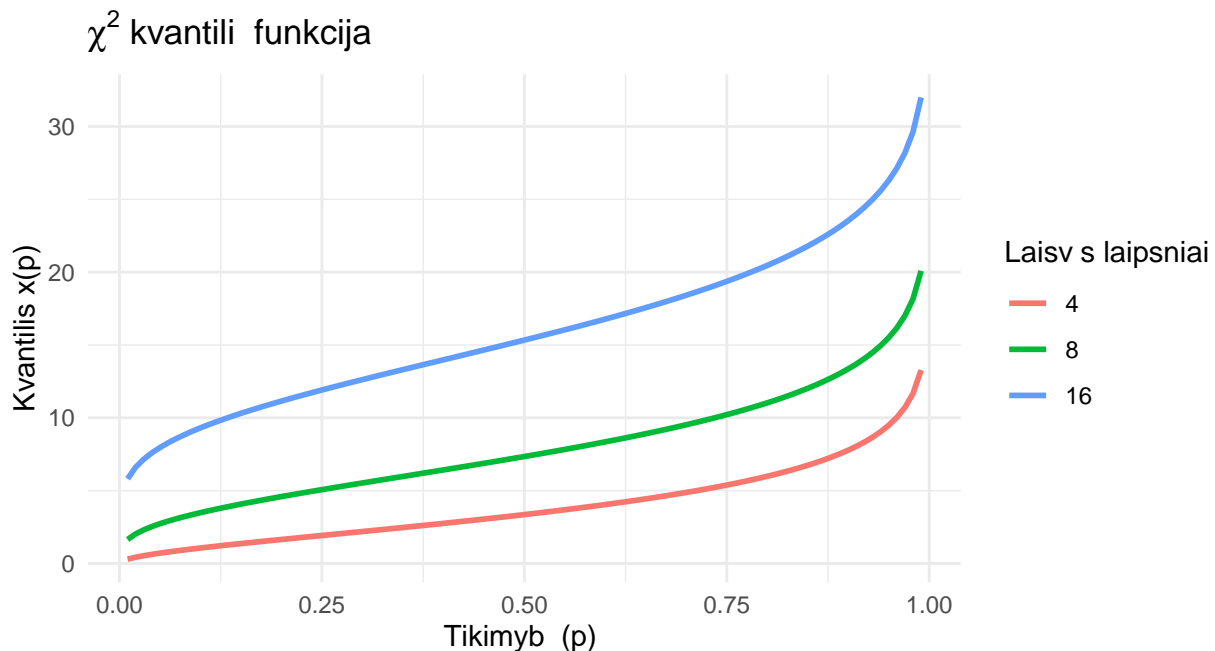
```
p_values <- seq(0.01, 0.99, 0.01)

df_values <- c(4, 8, 16)

df_list <- lapply(df_values, function(df) {
  data.frame(p = p_values, q = qchisq(p_values, df), df = as.factor(df))
})

df <- do.call(rbind, df_list)

ggplot(df, aes(x = p, y = q, color = df)) +
  geom_line(linewidth = 1) +
  scale_color_discrete(name = "Laisvės laipsniai") +
  labs(title = TeX("$\\chi^2$ kvantilių funkcija "),
       x = "Tikimybė (p)",
       y = "Kvantilis x(p)") +
  theme_minimal()
```


Chi kvadrato pasiskirstymas su didesniu laisvės laipsniu tampa vis panašesnis į normalųjį pasiskirstymą, kuo didesnis laisvės laipsnis, tuo kvantiliai lėčiau auga ir įgauna vis simetriškesnę formą.

Tai suprantame kaip pasėkmę (8) teiginio.

6 užduotis

Fiksavome, pasirinktą a.d. parametrų rinkinį ($k=5$). Sugeneravome χ^2_5 duomenų rinkinius su 20, 50, 200, 1000 imčių dydžiais.

```
k <- 5
n <- c(20, 50, 200, 1000)

set.seed(42)
imtis1 <- rchisq(n[1], df=k)

set.seed(42)
imtis2 <- rchisq(n[2], df=k)

set.seed(42)
imtis3 <- rchisq(n[3], df=k)

set.seed(42)
imtis4 <- rchisq(n[4], df=k)

imtys <- list(imtis1, imtis2, imtis3, imtis4)
```

Nubrėžime histogramas

```
# Apibrėžiame pagalbinę funkciją, kadangi grafikai labai panašūs
library(tidyr)
library(dplyr)

plot_chisq_sample <- function(samples) {
  # samples - imčių vektorius

  # Imtis paverčiame duomenų lentelėmis ir jas sujungiame
  dt <- lapply(samples, function(x) {
    data.frame.out <- data.frame(x)
    data.frame.with.lengths <- data.frame.out %>%
      mutate("Imties.dydis" = length(x))
    return(data.frame.with.lengths)
  })

  df <- do.call(rbind, dt)

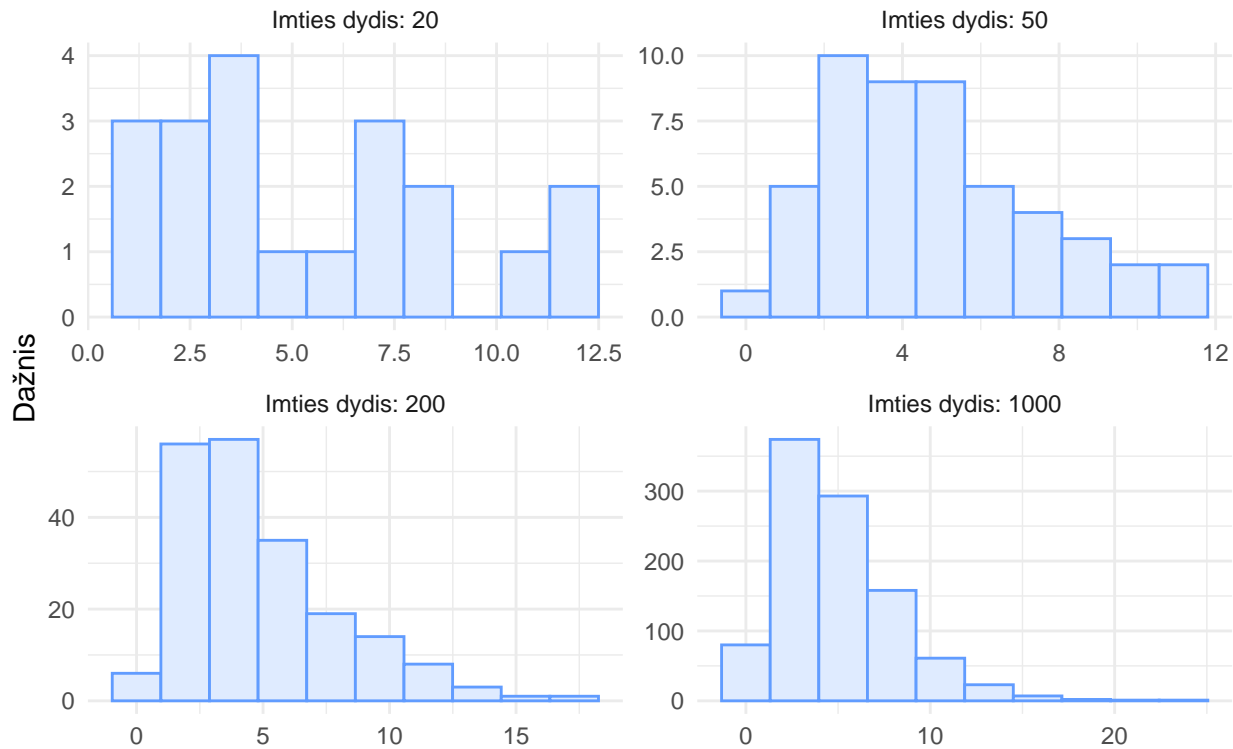
  # Dėl įskaitomumo pervardiname imties dydžio stulpelį
  labels.dydziu <- sapply(n, function(x) paste("Imties dydis:", x))
  df <- df %>%
    mutate("Imties.dydis" = factor(Imties.dydis, labels=labels.dydziu))

  # Nubrėžiame histogramas
  df %>%
    ggplot(aes(x=x)) +
      geom_histogram(bins = 10, color = "#619CFF", fill="#dfebff") +
      facet_wrap(~Imties.dydis, scales = "free") +
      theme_minimal() +
      xlab("") +
      ylab("Dažnis") +
      ggtitle("Histogramos visoms sugeneruotoms imtimis")
}
```

```
}
```

```
plot_chisq_sample(imtys)
```

Histogramos visoms sugeneruotoms imtims

Empirinės pasiskirstymo funkcijos mūsų darbe imčių pasiskirstymo funkcijos pateikiamos su teorine pasiskirstymo funkcija.

```
nubrežti_chisq_empirini <- function(samples, k=5) {  
  # samples - imtiys.  
  # df - chi kvadratu parametras  
  
  # samples - imčių vektorius  
  
  # Imtis paverčiame duomenų lentelėmis ir jas sujungiame  
  dt <- lapply(samples, function(x) {  
    seq.x <- seq(min(x), max(x), length.out=1000)  
  
    data.frame.out <- data.frame(seq.x,                # Įdedame seką  
                                ecdf(x)(seq.x),        # Įdedame emp. p.f.  
                                pchisq(seq.x, k))       # Įdedame p.f.  
  
    data.frame.with.lengths <- data.frame.out %>%  
      mutate("Imties.dydis" = length(x))  
  
    return(data.frame.with.lengths)  
  })
```



```

df <- do.call(rbind, dt)

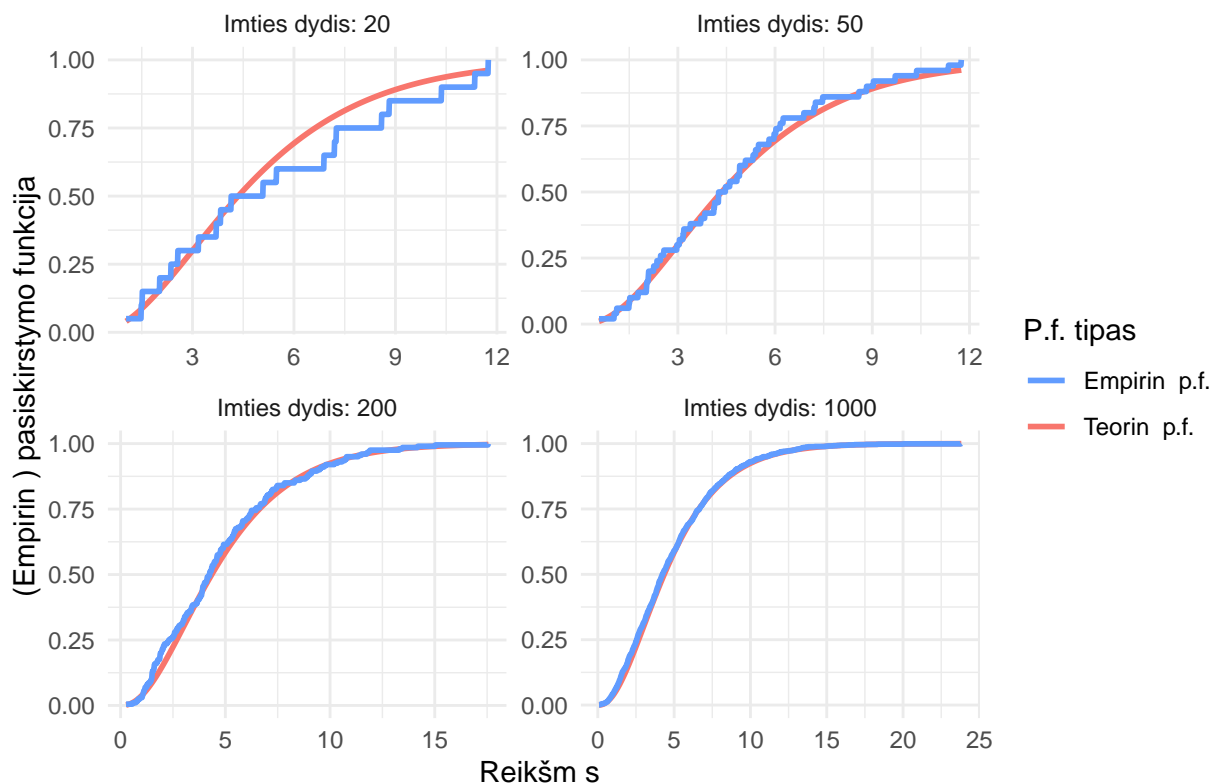
# Dėl įskaitomumo pervardiname imties dydžio stulpelį
labels.dydziu <- sapply(n, function(x) paste("Imties dydis:", x))
df <- df %>%
  mutate("Imties.dydis" = factor(Imties.dydis, labels=labels.dydziu))

# Nubrėžiame teorinę pasiskirstymo funkciją
df %>%
  ggplot(aes(x = seq.x)) +
    geom_line(aes(y = pchisq.seq.x..k., color="Teorinė p.f."),
              linewidth = 1) +
    geom_line(aes(y = ecdf.x..seq.x., color="Empirinė p.f."),
              linewidth = 1) +
    facet_wrap(~Imties.dydis, scales = "free") +
    theme_minimal() +
    labs(x = "Reikšmės",
         y = "(Empirinė) pasiskirstymo funkcija",
         title = "Empirinė ir teorinė pasiskirstymo funkcijos") +
    scale_color_manual("P.f. tipas",
                      breaks = c("Empirinė p.f.", "Teorinė p.f."),
                      values = c("#619CFF", "#F8766D"))
}

nubrezti_chisq_empirini(imtys)

```

Empirin ir teorin pasiskirstymo funkcijos

Nubrėžę empirines pasiskirstymo funkcijas pastebime, kad didesnių imčių empirinės pasiskirstymo funkcijos geriau aproksimuoja tikrąją p.f.

7 užduotis

Remiantis 3. punktu prisimename, kad $EX = k$. Pirmasis žingsnis, sudarant įverčius momentų metodu yra momentų prilyginimas empiriniams momentams. Taigi EX prilyginame $\bar{X}$. Gauname parametro k įvertinį $\tilde{k}$:

$$\tilde{k} = \bar{X} \quad (10)$$

```
imtys <- list(imtis1, imtis2, imtis3, imtis4)

sapply(imtys, function(x)
  paste(length(x), "dydžio imties parametro įvertinys", mean(x)))

## [1] "20 dydžio imties parametro įvertinys 5.42851954560543"
## [2] "50 dydžio imties parametro įvertinys 4.77809785556632"
## [3] "200 dydžio imties parametro įvertinys 4.83744392677588"
## [4] "1000 dydžio imties parametro įvertinys 4.90701265387103"
```

Vėl, kuo didesnė imtis, tuo geriau aproksimuojame skirstinio parametą k .

8 užduotis

```
# install.packages('likelihoodExplore')
library(likelihoodExplore)

pakoreguota_tiketinumo <- function(x, par) {
  # Pakoreguojame tikėtinumo funkciją, kad tikėtų optim funkcijai
  return( -1 * likchisq(x=x, df=par) )
}

mle_chisq_ivertis <- function(imtis) {
  res <- optim(par=c(1), # Pradedame nuo 1
               fn=pakoreguota_tiketinumo, # Pakoreguojame tikėtinumo funkciją
               method="L-BFGS-B", # Naudojame L-BFGS optimizatorių
               x=imtys)
  return ( res$par )
}

sapply(imtys, function(x)
  paste(length(x), "dydžio imties parametro įvertinys", mle_chisq_ivertis(x)))

## [1] "20 dydžio imties parametro įvertinys 5.30031169143056"
## [2] "50 dydžio imties parametro įvertinys 4.92064761863795"
## [3] "200 dydžio imties parametro įvertinys 4.80092615216356"
## [4] "1000 dydžio imties parametro įvertinys 4.86620238891593"
```

9 užduotis

Nors, davus mažą imtį, gauti geresni rezultatai, panaudojus didžiausio tikėtinumo metodą, tačiau momentų metodo įverčiai, iš rezultatų atrodo, greičiau konverguoja link tikrojo parametro(5). Be abejo, abejais atvejais kuo didesnė imtis, tuo geresnė parametro aproksimacija.

10 užduotis

Parametrų patikimumo intervalai

Pasikliautiniams intervalams nustatyti naudojome procentinį bootstrap metodą.

```
library(boot)

mean_mod <- function(data, idx) {
  # Modifikuojame vidurkio funkciją, kad galėtume gauti bootstrap imtis
  return(mean(data[idx]))
}

bootstrap_ci <- function(sample) {
  bootstrap <- boot(sample, mean_mod, R = 100)
  boot_ci_output <- boot.ci(boot.out=bootstrap, type="perc")

  print(paste("Imties ", length(sample), " pasikliautiniai intervalai"))
  print(boot_ci_output$perc[c(4,5)] )
}

bootstrap_ci(imtis1)

## [1] "Imties 20 pasikliautiniai intervalai"
## [1] 4.007542 7.014174

bootstrap_ci(imtis2)

## [1] "Imties 50 pasikliautiniai intervalai"
## [1] 3.952414 5.544095

bootstrap_ci(imtis3)

## [1] "Imties 200 pasikliautiniai intervalai"
## [1] 4.370672 5.336238

bootstrap_ci(imtis4)

## [1] "Imties 1000 pasikliautiniai intervalai"
## [1] 4.708274 5.143900
```

Pastebime, kad patikimumo intervalas vis arčiau prilimpa tikrojo parametro - 5. Matome, kad 50 objektų imtyje patikimumo intervalas pasislinko į kairę (palyginus su 20). Nors didesnės imties patikimumo intervalo apatinis rėžis yra toliau, turime turėti omenyje, kad vidurkis tiesiog gavosi mažesnis.

11 užduotis

Apskaičiavome 6 dalyje gautų duomenų rinkinių su 20, 50, 200, 1000 imčių dydžiais kvartilius.

```
imtis1_kvartiliai <- quantile(imtis1, c(0.25, 0.5, 0.75))
imtis2_kvartiliai <- quantile(imtis2, c(0.25, 0.5, 0.75))
imtis3_kvartiliai <- quantile(imtis3, c(0.25, 0.5, 0.75))
imtis4_kvartiliai <- quantile(imtis4, c(0.25, 0.5, 0.75))

print(list(imtis1_kvartiliai, imtis2_kvartiliai, imtis3_kvartiliai, imtis4_kvartiliai))

## [[1]]
##      25%      50%      75%
## 2.510790 4.607263 7.579767
```

```
##
## [[2]]
##      25%      50%      75%
## 2.487877 4.362066 6.120290
##
## [[3]]
##      25%      50%      75%
## 2.340236 4.250821 6.469480
##
## [[4]]
##      25%      50%      75%
## 2.550964 4.246462 6.650125
```

12 užduotis

Prie 6 punkte gautų duomenų rinkinių pridėjome po 5 išskirtis.

Visų pirma paskaičiuokime apskaičiuokime išskirčių klasifikavimo ribas, remiantis kvartilų metodu:

```
imtis1_ribos <- c(imtis1_kvartiliai[1] - 3 * IQR(imtis1),
                  imtis1_kvartiliai[3] + 3 * IQR(imtis1))

imtis2_ribos <- c(imtis2_kvartiliai[1] - 3 * IQR(imtis2),
                  imtis2_kvartiliai[3] + 3 * IQR(imtis2))

imtis3_ribos <- c(imtis3_kvartiliai[1] - 3 * IQR(imtis3),
                  imtis3_kvartiliai[3] + 3 * IQR(imtis3))

imtis4_ribos <- c(imtis4_kvartiliai[1] - 3 * IQR(imtis4),
                  imtis4_kvartiliai[3] + 3 * IQR(imtis4))

print(list(imtis1_ribos, imtis2_ribos, imtis3_ribos, imtis4_ribos))
```

```
## [[1]]
##      25%      75%
## -12.69614 22.78670
##
## [[2]]
##      25%      75%
## -8.40936 17.01753
##
## [[3]]
##      25%      75%
## -10.04749 18.85721
##
## [[4]]
##      25%      75%
## -9.746521 18.947610
```

Kad galėtume atpažinti vėliau, patikrinkime, duomenų amplitudes

```
sapply(imtys,
       function(x) paste(length(x),
                          "imties dyio amplitudė:",
                          min(x), "-", max(x))
)
```

```
## [1] "20 imties dyio amplitudė: 1.03617574402698 - 11.7459815259314"
## [2] "50 imties dyio amplitudė: 0.567393736980694 - 11.7459815259314"
## [3] "200 imties dyio amplitudė: 0.260054426489983 - 17.5581190135009"
## [4] "1000 imties dyio amplitudė: 0.0798479131768038 - 23.814071833844"

imtis1_isskirtys <- c(imtis1, 25, 30, 35, 40, 43)
imtis2_isskirtys <- c(imtis2, 18, 20, 21, 23, 24)

# Kadangi jau pačiose imtyse yra išskirčių (matome iš amplitudžių ir kvartilų testo)
# Paimame didesnes išskirtis, kad lengviau išskirtume, ką pridėjome, o kas jau buvo
imtis3_isskirtys <- c(imtis3, 30, 34, 39, 42, 43)
imtis4_isskirtys <- c(imtis4, 35, 39, 42, 46, 48)

su.iskirtimis <- list(imtis1_isskirtys,
                     imtis2_isskirtys,
                     imtis3_isskirtys,
                     imtis4_isskirtys)
```

13 užduotis

Nubraižėme po stačiakampę diagramą kiekvienam 12 dalies duomenų rinkiniui

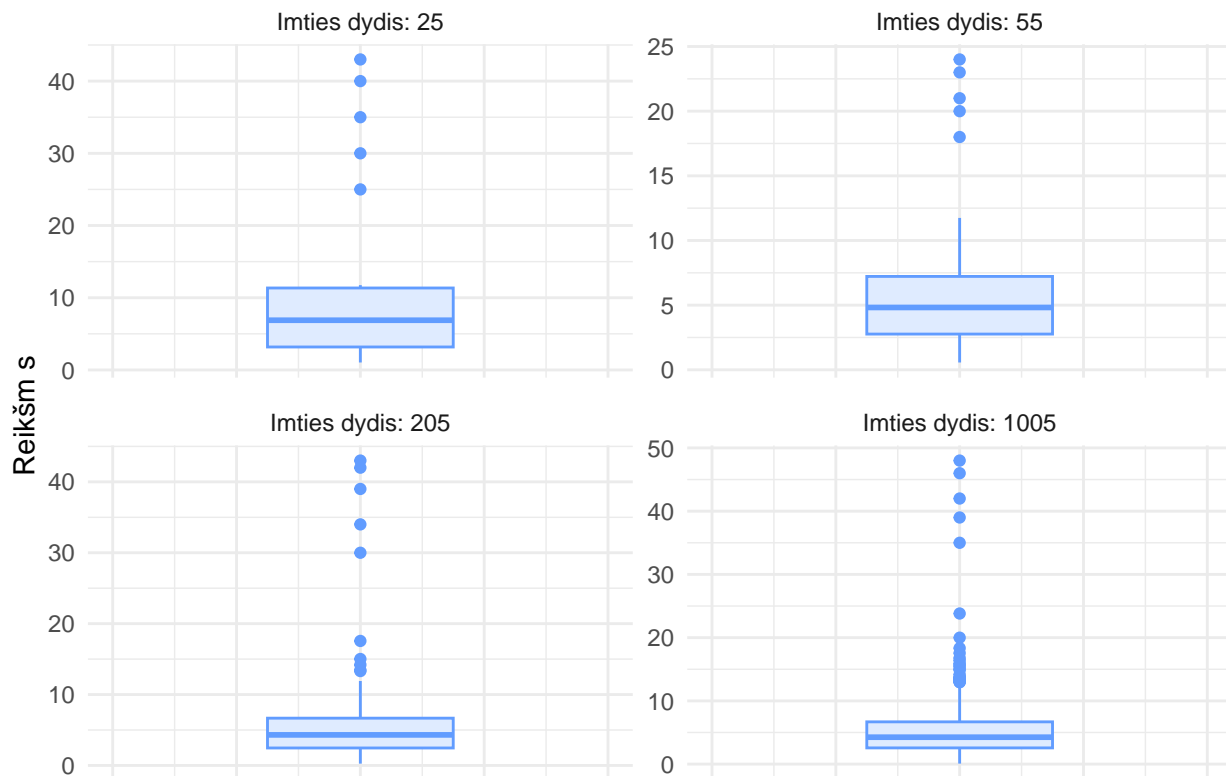
```
dt <- lapply(su.iskirtimis, function(x) {
  data.frame.out <- data.frame(x)
  data.frame.with.lengths <- data.frame.out %>%
    mutate("Imties.dydis" = length(x))
  return(data.frame.with.lengths)
})

df <- do.call(rbind, dt)

labels.dydziu <- sapply(n, function(x) paste("Imties dydis:", x+5))
df <- df %>%
  mutate("Imties.dydis" = factor(Imties.dydis, labels=labels.dydziu))

df %>%
  ggplot(aes(y = x)) +
  geom_boxplot(color = "#619CFF", fill = "#dfebff") +
  xlim(c(-1, 1)) +
  facet_wrap(~ Imties.dydis, scales = "free") +
  theme_minimal() +
  theme(
    axis.text.x = element_blank() +
    labs(y = "Reikšmės",
         title = "Stačiakampės diagramos")
```

Stačiakampės diagramos

Matome, kad stačiakampės diagramos identifikuoja įrašytas išskirtis.

14 užduotis

Grafiškai palyginome 6 punkte gautas histogramas su normaliojo skirstinio tankiu.

Kad galėtume grafiškai palyginti, mums reikia x ašių. Jas gauti pasitelkėme funkciją `seq`.

```
imtis1_seq <- seq(min(imtis1), max(imtis1))
imtis2_seq <- seq(min(imtis2), max(imtis2))
imtis3_seq <- seq(min(imtis3), max(imtis3))
imtis4_seq <- seq(min(imtis4), max(imtis4))

append.normal <- function(sample) {
  seq.x <- seq(min(sample), max(sample),
              length.out=length(sample))

  norm.equiv <- dnorm(seq.x,
                     mean=mean(sample),
                     sd=sd(sample))

  return(
    data.frame(list(imtis = sample,
                    Imtis.dydis = rep(length(sample), length(sample)),
                    seq.x = seq.x,
                    norm.equiv = norm.equiv))
  )
}
```

```

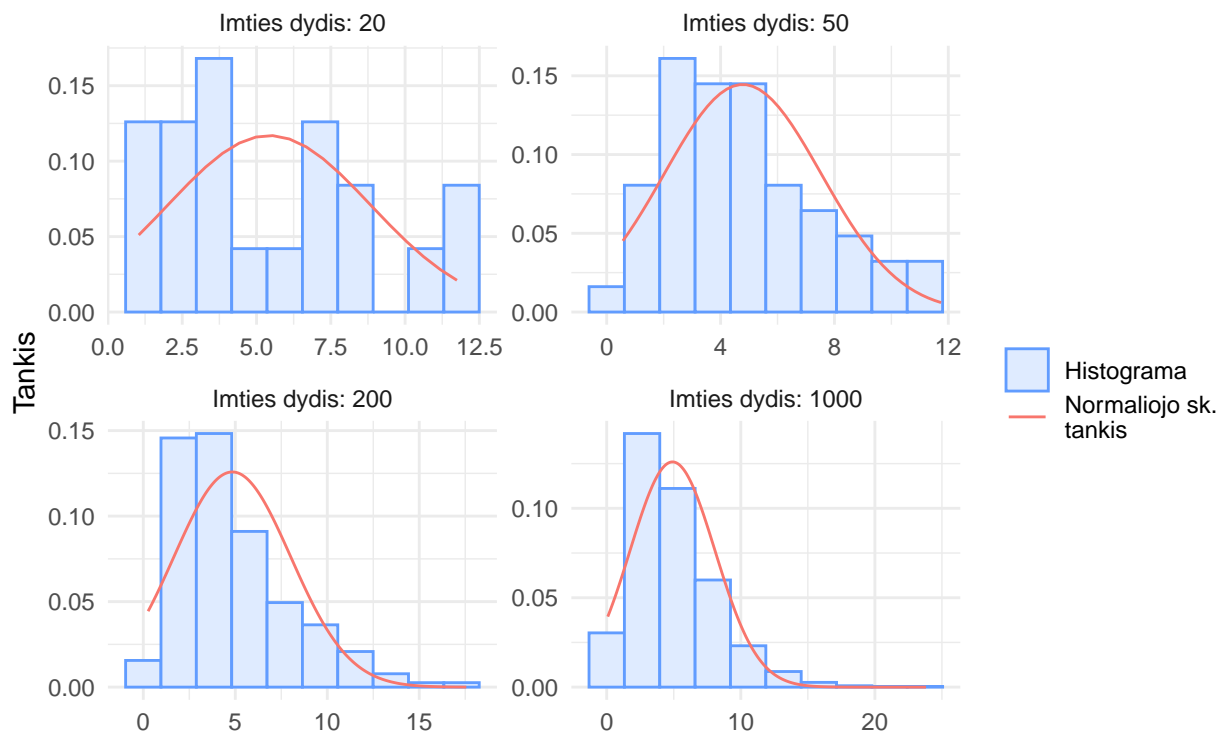
dt <- lapply(imtys, append.normal)
df <- do.call(rbind, dt)

labels.dydziu <- sapply(n, function(x) paste("Imties dydis:", x))
df <- df %>%
  mutate("Imtis.dydis" = factor(Imtis.dydis, labels=labels.dydziu))

df %>%
  ggplot(aes(x = imtis)) +
    geom_histogram(aes(y = after_stat(density), color = "Histograma"),
                  bins=10, fill="#dfebf5") +
    geom_line(aes(x = seq.x, y = norm.equiv,
                  color = "Normaliojo sk.\ntankis")) +
    facet_wrap(~ Imtis.dydis, scales="free") +
    scale_color_manual("",
                      breaks = c("Histograma", "Normaliojo sk.\ntankis"),
                      values = c("#619CFF", "#F8766D")) +
    theme_minimal() +
    labs(x="", y="Tankis",
         title=TeX("$\\chi^2$ histogramų ir normaliojo palyginimas"))

```

χ^2 histogram ir normaliojo palyginimas

Matome, kad didėjant imties dydžiui, histograma vis tiksliau atitinka χ^2 skirstinį.

15 užduotis

Paprastai, χ^2 skistinis yra naudojamas χ^2 testui, tačiau taip pat normaliojo skirstinio imties dispersiją galime modeliuoti pagal χ^2 skirstinį:

$$\frac{(n-1)S^2}{\sigma^2} \sim \chi_{n-1}^2 \quad (11)$$

Pavyzdžiui paimekime žinomą duomenų rinkinį: vyno kokybės.

```
library(boot)
library(latex2exp)

wine.quality <- read.csv('WineQT.csv')

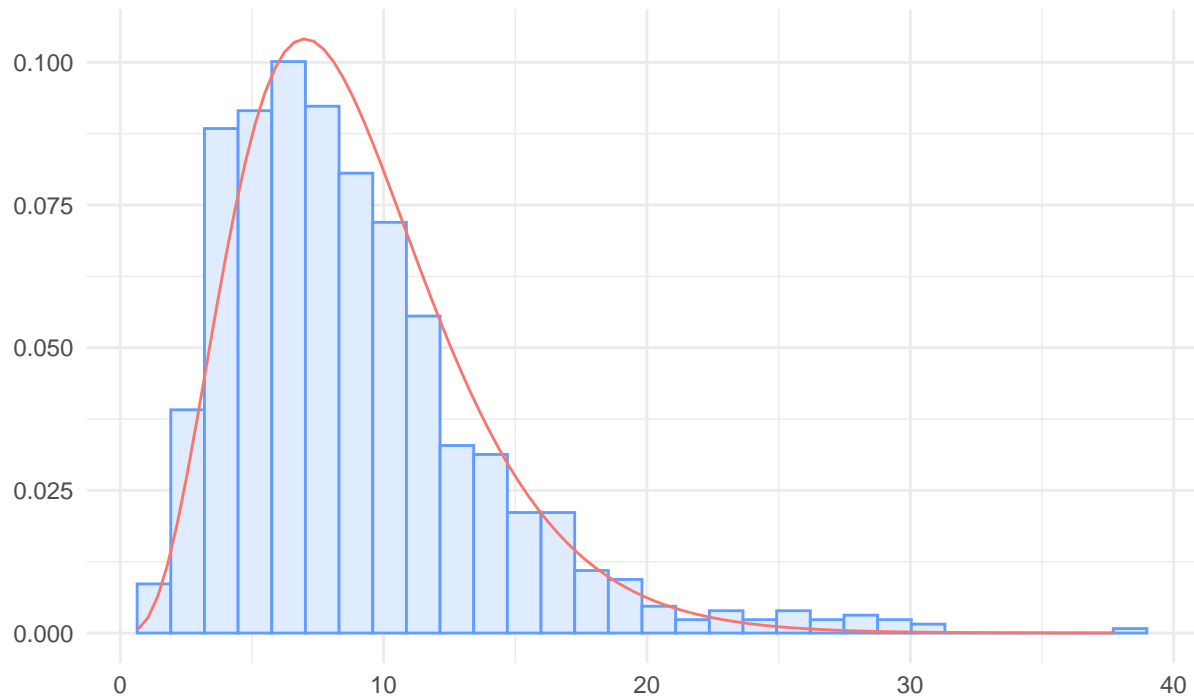
var_pop <- var(wine.quality$pH)
n <- 10
var_sample <- sapply(1:1000, function(x) var(sample(wine.quality$pH, n)))

chi_sq_example <- data.frame(var_sample / var_pop * (n-1))
colnames(chi_sq_example) <- c("Sample variance")

chi_sq_example %>%
  ggplot(aes(x = `Sample variance`)) +
  geom_histogram(aes(y=after_stat(density)),
    color='#619CFF', fill='#dfebf9') +
  stat_function(fun = dchisq, args = c(n-1), color="#F8766D") +
  theme_minimal() +
  labs(y = "", x = "",
    title = TeX("$\\frac{S^2}{\sigma^2} (n-1) \\sim \chi^2_{n-1}$ pasiskirstymas"))
```

`stat\_bin()` using `bins = 30`. Pick better value with `binwidth`.

$$\frac{S^2(n-1)}{\sigma^2} \text{ pasiskirstymas}$$

Bibliografija

- Feldman, Igor, Andrey Rzhetsky, and Dennis Vitkup. 2008. “Network Properties of Genes Harboring Inherited Disease Mutations.” *Proc. Natl. Acad. Sci. U. S. A.* 105 (11): 4323–28.
- Kruopis, J. 1977. *Matematinė Statistika*. 2nd ed. Mokslo ir enciklopedijų leidykla.
- Zheng, Bang Quan, and Peter M. Bentler. 2024. “Enhancing Model Fit Evaluation in SEM: Practical Tips for Optimizing Chi-Square Tests.” <https://arxiv.org/abs/2308.13939>.